Voorzitter dank voor dit moment om in te spreken.

Beste leden van deze raadscommissie.

Graag richt ik mij tot u in het kader van de woningbouwplannen Halfweg recht tegenover mijn woning en het bedrijf dat ik op hetzelfde adres exploiteer.

De plannen zoals die nu voor liggen op deze locatie zijn voor mij heel confronterend en betreur ik, met name de massaliteit en hoogbouw is niet passend in de omgeving en het landschap. Daarnaast vind ik de gevolgen voor een kleine buurtschap van op dit moment nog geen 20 huishoudens en mij persoonlijk als ondernemer enorm. Het bestaande lint van boerderijen staat al dicht op de hoofdweg. De verkeerstechnische ontsluiting van de beoogde te bebouwen percelen zal pal voor mijn huis komen. Iets wat ik niet wenselijk acht en ook onacceptabel ten opzichte van mijn eigen uitritten en oversteekpunten van gasten. Het deels verharden van de melkweg, een kruispunt achtige constructie, opstelstroken, remmend en optrekkend verkeer pal voor de deur zal veel hinder opleveren en het persoonlijke woongenot aantasten. Daarnaast zal er sprake zijn van economische schade voor mijn bedrijf.

Bouwen aan de zuidkant van de weg is altijd een discussie geweest hier op het eiland. ik ben bang dat wanneer je huizenbouw van welke schaal op deze locatie toestaat de eigenaren van percelen aan de oostkant van de melkweg ook verzoeken gaan indienen voor permanente bebouwing. Is dit wat we op lange termijn willen?

Omdat het nog maar een voorbereidingskrediet betreft en ook de eerste keer is dat dit onderwerp aan de gemeenteraad voorgelegd wordt hebben we als buren en direct betrokkenen en belanghebbenden gemeend direct op de bühne te moeten springen. De planvorming is al heel ver en kent voor Terschellinger begrippen een sneltreinvaart. Maar laten we niet alleen naar de gewilde resultaten in wooneenheden kijken maar ook naar het proces vooraf. Want voor wie gaan we nu eigenlijk bouwen. Deze plannen variëren van aanvang af van tijdsduur, aantal eenheden en doelgroep. De TOV is aanjager, de gemeente wil faciliteren en Rabo is de exploitatie gegund middels een intentieovereenkomst. Een mooie driehoek om continu naar elkaar te wijzen.

De ervaringen met tijdelijke huisvesting personeel zijn bekend, tweemaal is door diverse oorzaken bij de voormalige campus een poging tot huisvesten van personeel geflopt. Weten we eigenlijk wel waarom we dit willen en of deze aantallen met de bijbehorende middenhuur daadwerkelijk in een behoefte voorziet op ons eiland. De huren die straks gevraagd worden (€ 932- € 1200 per maand excl lasten, geen huursubsidie de beperkte woonoppervlakte en geen tuim) zijn geen oplossing voor de woninglijst van WoonFriesland. Dus wie gaan hier dan wonen? Mensen van buitenaf? 40 stuks is heel veel en 40 jaar heel lang.

Dan de locatiekeuze. Vanaf de eerste bijeenkomst in Bornholm roept de keuze maar ook uitleg hierom veel vragen op. De gemeente heeft de grond in eigendom en dat zou schelen

in de aanschaf van grond. Daar kan ik in mee maar dit is niet het enige stuk grond wat de gemeente in eigendom heeft. Maria Coleta, noordermiede, helihaven, West Aleta 3, diverse gronden in Hoorn, aangevuld met maar liefst 10 perceeltjes aangeleverd door TOV leden. Maar allen zonder motivatie ongeschikt. Stikstof werd genoemd en dan zouden deze percelen op Halfweg het minst ongunstig zijn.

Waarom geen splitsing van dit project in drieën? En aansluiten bij bestaande bebouwing in de drie dorpskernen West, Midsland en Hoorn met ieder 15 tijdelijke woningen. Hier is de werkgelegenheid, infra, en zijn de voorzieningen bij de hand. Zoals gezegd heeft de gemeente daar ook gronden en er zijn voor woningbouw geschikte locaties te koop zoals bijvoorbeeld nu het perceel van de katholieke kerk in Midsland. Splitsen naar drie locaties moet voor de businesscase waarover gesproken wordt volgens mij weinig van invloed zijn. Of op ieder perceel hier op Halfweg een boerderijtje met vijf wooneenheden, passend in de stijl van de omgeving. En hebben we met tien wooneenheden van deze huurcategorie in 40 jaar ook niet al te maken met een sluitende businesscase?

Of ligt hier de grote vraag. Want moet de businesscase exploitabel of rendabel zijn? Want wat geven we als gemeente 1 op 1 weg aan Rabo Smartbuilds? Het raadsbesluit leert ons wat over de algemene kosten. De aanschaf, vervoer en plaatsing zien we niet We kunnen wel de opbrengst over 40 jaar eens uit rekenen met een minimale huur van € 932 per maand. Dat is wel schrikken voor een gemeente die een krappe begroting heeft en drastisch op zoek is naar geld. Is het maatschappelijk verantwoord zoveel geld een op een aan een “transparante” marktpartij weg te geven.

Commissie en gemeenteraad, laat het ambtelijk apparaat eerst het huiswerk vooraf grondig doen: Locatiekeuze tov andere locaties, doelgroep, behoefte, contact met omwonenden en een afweging voor de financiën. En stel nog geen krediet beschikbaar voor verder planvorming op deze locatie op een ongelukkig moment als deze, de laatste raadsvergadering van deze gemeenteraad. Laten we dingen in de juiste volgorde doen.

Dank voor dit moment.